
Θεόδωρος Αλεξόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής
ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
ΣΧΟΛΗ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΦΥΣΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ - ΤΟΜΕΑΣ ΦΥΣΙΚΗΣ
ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 9
ΑΘΗΝΑ 157 80
Τηλ: 210 772-3019, Fax: 210 772-3025
e-mail: theoalex@central.ntua.gr

Theodoros Alexopoulos, Associate Professor
NATIONAL TECHNICAL UNIVERSITY
DEPARTMENT OF PHYSICS
ZOGRAFOU CAMPUS
157 80 ATHENS - GREECE
Phone : +30 210 772-3019, Fax: +30 210 772-3025
e-mail: Theodoros.Alexopoulos@cern.ch
html://www.physics.ntua.gr/Faculty/theoalex

Αναγνώριση Προτύπων & Νευρωνικά Δίκτυα

Προβλήματα 2

(Επιστροφή: 12 Ιανουαρίου 2004)

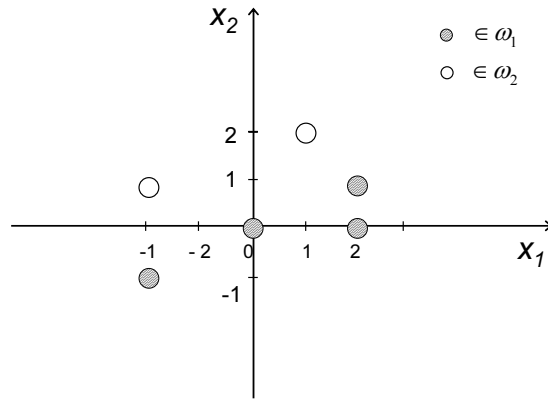
0.1

Υπάρχουν διάφοροι τρόποι για να γενικεύσουμε την ιδέα των συναρτήσεων διάκρισης δύο κλάσεων σε C κλάσεις $\omega_1, \omega_2, \dots, \omega_k$. Ένας τρόπος θα είναι να χρησιμοποιήσουμε $(C-1)$ συναρτήσεις διάκρισης, έτσι ώστε αν $g_k(\vec{x}) > 0$ τότε το δείγμα $\vec{x} \in \omega_k$, ενώ αν $g_k(\vec{x}) < 0$ τότε $\vec{x} \notin \omega_k$. Με τη βοήθεια ενός παραδείγματος σε δύο διαστάσεις για $C = 3$ (τρεις κλάσεις), να δείξετε ότι αυτός ο τρόπος ταξινόμησης μπορεί να οδηγήσει σε περιοχές στο δειγματοχώρο των \vec{x} για τις οποίες η ταξινόμηση να είναι ασαφής. Ένας άλλος τρόπος είναι να χρησιμοποιήσουμε μια συνάρτηση διάκρισης $g_{jk}(\vec{x})$ για κάθε δυνατό ζεύγος κλάσεων ω_j και ω_k , έτσι ώστε για $g_{jk}(\vec{x}) > 0$ το $\vec{x} \in \omega_j$ και για $g_{jk}(\vec{x}) < 0$ το $\vec{x} \in \omega_k$. Για C κλάσεις, απαιτούνται $C(C-1)/2$ συναρτήσεις διάκρισης. Με ένα απλό παράδειγμα σε δύο διαστάσεις για $C = 3$, να δείξετε ότι και αυτός ο τρόπος θα οδηγήσει σε ασαφείς περιοχές ταξινόμησης.

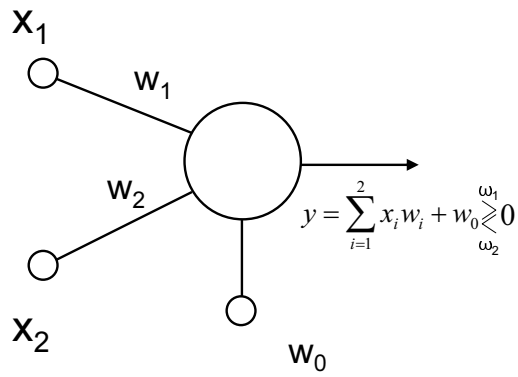
0.2

Έστω τα 6 δείγματα εκπαίδευσης που ανήκουν σε δύο κλάσεις ω_1, ω_2 , όπως φαίνονται στο σχήμα (1):

$$S = \left\{ \underbrace{\left(\begin{array}{c} -2 \\ 1 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c} 1 \\ 2 \end{array} \right)}_{\omega_2}, \underbrace{\left(\begin{array}{c} 0 \\ 0 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c} -2 \\ -1 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c} 2 \\ 0 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c} 2 \\ 1 \end{array} \right)}_{\omega_1} \right\}.$$

Σχήμα 1:

Σχήμα 2:

Να ορίσετε ένα νευρώνα (perceptron) που να ορίσει την ταξινόμηση αυτών των δύο κλάσεων. Δηλαδή, ορίστε τις συνάψεις w_1, w_2 και το κατώφλι w_0 .

0.3

Θεωρείστε τον αλγόριθμο της απότομης πτώσης (steepest descent) όπου η συνάρτηση κόστους $J(w) = k_1(w - w_0)^2 + k_2$.

(α) Βρείτε τη βέλτιστη λύση w^* που ελαχιστοποιεί τη συνάρτηση κόστους $J(w)$.

(β) Με τη βοήθεια του αλγορίθμου της απότομης πτώσης:

$$w(i+1) = w(i) + \rho \frac{dJ}{dw},$$

να βρείτε μια αναλυτική έκφραση του $w(i)$. Θυμηθείτε πώς επιλύαμε διαφοροεξισώσεις από την Ανάλυση Σήματος! Να βρείτε τη συνθήκη που πρέπει να υπακούει η παράμετρος του ρυθμού εκμάθησης ρ , ώστε ο αλγόριθμος της απότομης πτώσης να συγχλίνει.

(γ) Να βρείτε το όριο του $w(i)$ για $i \rightarrow \infty$.

0.4

Έστω \vec{x} είναι μια τυχαία μεταβλητή με μέση τιμή $\vec{\mu}$ και πίνακα διασποράς $\vec{\Sigma}$. Να δείξετε ότι ο $\vec{\Sigma}$ είναι θετικά ορισμένος, δηλαδή να δείξετε ότι:

$$\vec{y}^t \vec{\Sigma} \vec{y} > 0 \quad \forall \vec{y} \neq 0.$$

0.5

Έστω το διάνυσμα $\vec{x} = (x_1, x_2)^t$ είναι κατανεμημένο κατά Gauss με πυκνότητες πιθανότητας $p(\vec{x} / \omega_i) \sim N(\vec{\mu}_i, \sigma^2 I)$. Να σχεδιάσετε τις επιφάνειες απόφασης για ένα ταξινομητή ελάχιστης ευκλείδειας απόστασης αν έχουμε 5 κλάσεις με τις ακόλουθες μέσες τιμές:

$$\vec{\mu}_1 = (0 \ 0)^t,$$

$$\vec{\mu}_2 = (2 \ 0)^t,$$

$$\vec{\mu}_3 = (-2 \ 0)^t,$$

$$\vec{\mu}_4 = (2 \ 2)^t,$$

$$\vec{\mu}_5 = (2 \ -2)^t.$$

0.6

Δίνονται τα παρακάτω διανύσματα εκπαίδευσης:

$$S = \left\{ \underbrace{\left(\begin{array}{c} 0,1 \\ 0,2 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c} 0,2 \\ 0,1 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c} -0,15 \\ 0,2 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c} 1,1 \\ 0,8 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c} 1,2 \\ 1,1 \end{array} \right)}_{\omega_1}, \right. \\ \left. \underbrace{\left(\begin{array}{c} 1,1 \\ -0,1 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c} 1,25 \\ 0,15 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c} 0,9 \\ 0,1 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c} 0,1 \\ 1,2 \end{array} \right), \left(\begin{array}{c} 0,2 \\ 0,9 \end{array} \right)}_{\omega_2} \right\}.$$

Να δείξετε γραφικά ότι αυτά είναι γραμμικά διαχωρίσιμα γεγονότα, και να σχεδιαστεί μια κατάλληλη αρχιτεκτονική Perceptron που να τα διαχωρίζει.

0.7

Υποθέστε ότι δύο σύνολα S_1 και S_2 στο χώρο \mathbb{R}^l είναι γραμμικά διαχωρίσιμα. Δηλαδή, υπάρχει ένα διάνυσμα $\vec{w}' \in \mathbb{R}^l$ και ένα βαθμωτό $w_0 \in R$, έτσι ώστε:

$$\vec{w}'^n \vec{x} + w_0 = \begin{cases} > 0 & \forall \vec{x} \in S_1 \\ < 0 & \forall \vec{x} \in S_2 \end{cases}$$

Θεωρείστε τα νέα διανύσματα ως ακολούθως:

$$\vec{x} = \begin{pmatrix} \vec{x} \\ 1 \end{pmatrix}, \quad \vec{w} = \begin{pmatrix} \vec{w}' \\ w_0 \end{pmatrix}.$$

(α) Να δείξετε ότι $\vec{w}'^t \hat{x} > 0 \ \forall \hat{x}$, αν το πρόσημο των διανυσμάτων \hat{x} του συνόλου S_2 αλλάζει.

(β) Να περιγράψετε γραφικά τί συμβαίνει στο ερώτημα (α) όταν $l = 1, S_1 = \{-3, -2, -1\}$, και $S_2 = \{5, 6, 7\}$.

0.8

Στον αλγόριθμο του νευρώνα (Perceptron) έχουμε:

$$\vec{w}(i+1) = \vec{w}(i) + \rho(i)\vec{x}_i,$$

όταν το \vec{x}_i έχει ταξινομηθεί λανθασμένα, δηλαδή,

$$\vec{w}^t \vec{x}_i < 0.$$

Να βρείτε τη συνθήκη που διέπει την παράμετρο του ρυθμού εκμάθησης $\rho(i)$, έτσι ώστε το \vec{x} να ταξινομηθεί ορθά στο βήμα $i+1$.

0.9

Έστω ότι τα σύνολα S_1, S_2 είναι γραμμικά διαχωρίσιμα, και έχουμε γεγονότα εκπαίδευσης $x_1 = -2 \in S_1, x_2 = -1 \in S_2$ και $x_3 = 2 \in S_2$. Η αρχική τιμή του διανύσματος \vec{w} είναι $\vec{w}(0) = (1, 1)^t$, και η παράμετρος του ρυθμού εκμάθησης είναι $\rho = 0,5$. Να προσδιοριστεί το διάνυσμα \vec{w} ώστε ο αλγόριθμος του Perceptron να μας δώσει την ορθή ταξινόμηση.

0.10

(α) Να εφαρμόσετε τον απλό αλγόριθμο εύρεσης των προτύπων για τα διανύσματα:

$$S = \left\{ \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 0 \\ -1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} -5 \\ -4 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} -5 \\ -5 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} -4 \\ -5 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} -1 \\ 0 \end{pmatrix} \right\}.$$

Θεωρείστε ότι το κατώφλι $T = 3$.

(β) Να εφαρμόσετε τη μέθοδο *MaxMin* στο δειγματοχώρο S του ερωτήματος (α).

(γ) Να εφαρμόσετε τη μέθοδο *K-μέσου* (K-means) στο δειγματοχώρο S του ερωτήματος (α).